

Penguenin Sihirli Haritasi

Ebru Mina TOMURCUK

Penguenin Sihirli Haritası

Ebru Mina TOMURCUK

Parlak ve ayaz bir sabah, Penguen Pip sıcacık kar yuvasından paytak paytak çıktı. Beyaz çizgili küçük kırmızı atkısını takmıştı ve bir yüzgecinin altında kıyıda bulduğu rulo yapılmış bir harita taşıyordu. Harita, buzun üzerindeki ay ışığı gibi hafifçe parlıyordu. Pip'in yuvarlak, gök mavisi gözleri kocaman açıldı. "Acaba bu harita bugün beni nereye götürmek istiyor?" diye cıvıladı.

Pip sihirli haritayı düz bir kayanın üzerinde açtı. Bugün, iki buzlu tepenin üzerinden tırmanan ve büyük bir kar yığınının etrafından kıvrılan dolambaçlı bir yol gösteriyordu. Dün yol bambaşka bir yere gitmişti. Pip yumuşak gri başını yana eğdi. "Yine değişti!" dedi. Küçük turuncu ayakları kara vurdu. Yol dik görünüyordu, ama Pip haritayı yüzgecinin altına sıkıştırıp cesurca yürüdü.

Buzlu tepeler kaygan ve yüksekti. Pip tırmandı, geri kaydı ve yeniden tırmandı. Küçük turuncu gagası soğuk rüzgârda takırdadı. Harita parıldadı ve bu kez tepenin yan tarafından dolanan yeni bir rota gösterdi. Pip şaşkına döndü. "Hangisi doğru?" diye merak etti. Küçük bir pat sesiyle kara oturdu ve parlayan çizgilere baktı.

Tam o sırada, zarif gri bir deniz kuşu gökten süzülerek indi. Uzun kanatları Pip'in boyundan daha geniş açılıyordu ve kehribar rengi gözleri sıcak ve sevecendi. Göğsünde küçük mavi bir çanta asılıydı. "Merhaba, küçük dostum," dedi nazikçe. "Ben Fırtına Kuşu Sora. O haritaya baktığınızı gördüm. Her gün değişiyor, değil mi?"

Pip o kadar hızlı başını salladı ki atkısı kıpırdadı. "Değişiyor! Rotalar sürekli kayıyor ve ben hep kafam karışıyor." Sora yumuşakça yanına kondu ve küçük mavi çantasını açtı. İçinde parlak bir pusula vardı. "Değişen rotalar sorun değil," dedi gülümseyerek. "Onlar bir bulmaca. Hadi haritayı birlikte takip edelim, her seferinde bir dönüş."

Harita parladı ve gizli bir mağaradan geçen bir yol gösterdi. Sora yukarıda uçarken Pip aşağıda paytak paytak yürüyerek dolambaçlı izi takip etti. "Büyük buz kemerinde sola!" diye seslendi. Pip sola döndü ve işte mağara, şeker gibi pırıldıyordu. İçeride mavi ışık duvarlarda dans ediyordu. "Çok güzel!" diye soludu Pip. "Gördün mü?" dedi Sora. "Değişen rotalar bize bir sır buldu."

Sonra harita rüzgârlı bir kıyı gösterdi; rüzgâr esintileri Pip'in atkısını dalgalandırıyor ve onu sallıyordu. "Bu rüzgârda düz yürüyemiyorum!" diye ciyakladı. Sora kanatlarını indirdi ve "O zaman rüzgâra yaslanalım ve yeni bir yol deneyelim," dedi. Pip öne eğildi, yüzgeçlerini çırpıp çırpıp kıkırdayarak yan yan yürüdü. Rüzgâr onları dost eller gibi itti.

Karlı bir sırtın tepesinde harita parıldadı ve yine deđiřti. Pip inledi. "Yolu her öğrendiđimde yer deđiřtiriyor!" Sora yanına tñnedi ve bir kanadıyla parlayan çizgileri iřaret etti. "Aynı kalan bir harita sadece bir resimdir," dedi yumuřakça. "Seninki bir macera. Hadi řimdi bize ne gösterdiđine birlikte bakalım."

Yeni rota, dev bir bilye gibi buz girdaplarıyla dolu donmuş bir gölete götürdü. Pip yuvarlak beyaz karnı üzerinde kayarak geçti, sevinçle bağırdı. Sora yukarıda süzülerek güldü. "Değişen rotalarda iyi oluyorsun!" diye seslendi. Pip yukarı tırmandı ve yeniden kaydı; harita her mutlu kayışta daha parlak parlıyordu. "Bu şimdiye kadarki en güzel macera!" diye sevindi.

Harita bir kez daha deđiřti ve pırl pırl kardan yüksek bir tepeyi iřaret etti. Pip'in iinde bir endiře kıpırtısı oldu. "Ya yanlış bir dnř yaparsam?" diye sordu. Sora yanına kondu. "Yanlış dnř diye bir řey yoktur," dedi sevecenlikle. "Her rota sana yeni bir řey ğretir. Ben de tam burada, yanında olacađım, kk dostum." Pip derin bir nefes aldı ve bařını salladı.

Pip tepeye sallana sallana birer birer adım atarak tırmandı. Yarı yolda buz hafifçe çatladı ve Pip tedirgin bir şekilde durdu. "Sora?" diye seslendi. Sora aşağı süzüldü ve haritayı inceledi. "Yol burada sola kıvrılıyor," dedi sakinlikle. "O yolu dene." Pip sola adım attı ve kar sağlam ve güvenli hissettirdi. "Başardım!" diye ciyakladı. "Haritayı da beni de dinledin," dedi Sora.

Tepenin zirvesinden dünya geniş ve bembeyaz uzanıyordu. Pip buzlu tepeleri, gizli mağarayı ve rüzgârlı kıyıyı bir anda görebiliyordu. "Değişen her rotayı takip ettim," dedi gururla. "Ve gör ne kadar çok şey buldum!" Harita yüzgeçlerinde sıcacık parlıyordu. Sora nazık gülümsemesini gösterdi. "Sen uyum sağlayabildin, Pip. Bütün farkı bu yarattı."

Pip haritayı göğsüne bastırdı. "Önceden değişen yolların kafa karıştırıcı olduğunu düşünürdüm," dedi. "Ama şimdi bence çok eğlenceliler!" Arkadaşına baktı. "Bana yardım ettiğin için teşekkürler, Sora. Sen olmadan bunu başaramazdım." Sora hafifçe eğildi. "Ben de bu kadar cesur bir kâşif bulamazdım. Yarının haritasının ne göstereceğine bakalım mı?"

Pip akşamla pembeye dönen gökyüzünün altında evine paytak paytak yürüdü. Küçük kırmızı atkısı dalgalandı ve gök mavisi gözleri heyecanla parladı. Sihirli haritayı güvenle yüzgecinin altına sıkıştırdı. "Yarın aynı saatte?" diye seslendi Sora gökten. "Aynı saatte!" diye cıvıladı Pip karşılık olarak. Yuvarlak karnı eve kadar mutlu kıkırtılarla sallandı.

O gece Pip sıcaklık kar yuvasında kıvrıldı. Buzlu tepeleri, gizli mağarayı ve rüzgârlı kıyıyı düşündü. "Esnek kalmak her macerayı daha eğlenceli yaptı," diye fısıldadı haritaya. Harita hafifçe parladı, sanki aynı fikirdeydi. Pip gözlerini kapattı, yarının getireceği yeni yolu keşfetmeye hazırды.

Ve ondan sonraki her sabah, Pip ile Sora deęişen rotaları birlikte takip etmek için kıyıda buluştu­lar. Bazı günler rüzgârlı, bazı günler kaygan oldu ve bazı günler harita ikisini de şaşırttı. Ama Pip artık hiç endişelenmiyordu. Cesur, neşeli bir kalp ve yanında bir dostla her yeni yol yeni bir maceraydı. Ve bu her günü harika kılıyordu.